

ترجمه و برداشتی

از:

قرآن مجید

جزوه نود و دوم

ترجمه و برداشت: از استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِوَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

این جزوه باموضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبّر بیشتری در قرآن و توجّه دوستان به سخنان حضرت حقّ جلّ و علایادآوری شده است.

تا ان شاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتری موفّق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیانی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سر هم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سایر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد ان شاء الله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آيات ٤٤ - ٢٦ از سورة مباركة زخرف

وَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدُنِي ﴿٢٧﴾ وَ جَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ

يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَ آبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَ رَسُولٌ

مُبِينٌ ﴿٢٩﴾ وَ لَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٠﴾ وَ قَالُوا لَوْ

لَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْفَرِيقَيْنِ عَظِيمٌ ﴿٣١﴾ أَ هُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ

رَبِّكَ مَحْنٌ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ رَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ

بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُلَخِيًّا وَ رَحِمْتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا

يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾ وَ لَوْ لَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ

لِئُيُوتَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فَضَّةٍ وَ مَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾ وَ لِيُيُوتَهُمْ أَبْوَابًا وَ

سُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ ﴿٣٤﴾ وَ زُخْرَفًا وَ إِن كُُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ

الْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَ مَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ

شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

مُهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَ بَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ

الْقَرِينُ ﴿٣٨﴾ وَ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَ مَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَأِمَّا

نَذَهَبَنَّ بِكَ فَأِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ

مُقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَ إِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَ لِقَوْمِكَ وَ سَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾

ترجمه آیات ۴۴ - ۲۶

و زمانی که ابراهیم به پدر و قومش گفت: قطعاً من از آنچه شما عبادت می‌کنید، بیزارم. (۲۶)
مگر کسی که مرا خلق کرده، پس قطعاً او مرا به زودی هدایت می‌کند. (۲۷)
و آن را بعد از ابراهیم کلمه باقیه‌ای قرار داد، شاید آن‌ها برگردند. (۲۸)
بلکه من آن‌ها و پدرانشان را بهره‌مند کردم تا آنکه حق و رسول آشکاری برای آن‌ها آمد. (۲۹)
و وقتی که حق نزد آن‌ها آمد، گفتند: این سحر است و قطعاً ما به آن کافریم. (۳۰)
و گفتند: چرا این قرآن بر مرد بزرگ،^(۱) از مکه و از طائف نازل نشده است؟ (۳۱)
آیا آن‌ها رحمت پروردگارت را تقسیم می‌کنند؟ ما بین آن‌ها معیشتشان را در زندگی دنیایشان تقسیم

۱ - منظور «ولید بن مغیره» از مکه و «عروة بن مسعود ثقفی» از طائف بوده است.

کرده‌ایم و بعضیشان را در درجات، بر بعضی برتری داده‌ایم، تا بعضی از آن‌ها بعض دیگر را به کار گیرند ولی مهربانی پروردگار تو بهتر از آن چیزی است که آن‌ها جمع‌آوری می‌کنند. (۳۲)

و اگر همه مردم امت واحده‌ای نمی‌شدند (در کفر) ما برای کسانی که به خدای رحمان کافر شده‌اند، برای خانه‌هایشان سقفهایی از نقره و نردبانهایی که بر آن قصرها بالا روند، قرار می‌دادیم. (۳۳)

و برای خانه‌هایشان درهائی و تختهائی که بر آن تکیه کنند، (۳۴) و زیورهای، و همه این‌ها نیست، مگر بهره زندگی دنیا، ولی آخرت نزد پروردگارت برای متّین است. (۳۵)

و کسی که از یاد خدای رحمان رو بگرداند، در کنار او شیطانی قرار می‌دهیم که با او نزدیک و هم‌نشین باشد. (۳۶)

و قطعاً شیاطین مانع آن‌ها از راه می‌شوند ولی آن‌ها گمان می‌کنند که این‌ها هدایت‌شدگانند. (۳۷)
تا وقتی که نزد ما بیاید، می‌گوید: ای کاش بین من و بین تو دوری دو مشرق می‌بود، پس بد هم‌نشینی بود. (۳۸) و هرگز امروز برای شما نفعی ندارد، زیرا شما ظلم کردید و قطعاً همه شما در عذاب با هم شریکید. (۳۹)

آیا تو می‌خواهی به ناشنویان بشنوانی و کوران را و کسانی که در ضلالت آشکاری هستند، هدایت کنی؟ (۴۰)

پس زمانی که ما تو را از بین ببریم، قطعاً ما از آن‌ها انتقام خواهیم گرفت. (۴۱)
یا به تو نشان دهیم چیزی را که به آن‌ها وعده داده‌ایم، پس ما قطعاً بر آن‌ها قدرت داریم. (۴۲)
پس به آنچه به تو وحی شده است، تمسّک کن که تو بر صراط مستقیم هستی. (۴۳)
و قطعاً قرآن برای تو و برای قومت یادآوری است و به زودی مورد سؤال واقع خواهید شد. (۴۴)

برداشت از آیات ۴۴ - ۲۶ (چند دستور اخلاقی و ایمانی)

سالک الی الله باید از آیات فوق پندهای زیر را برداشت کرده و عمل کند:

- ۱ - باید خود را به مرحله‌ای از توحید برساند که از عبادت همه موجودات غیر خدا بیزار باشد.
- ۲ - خدایی که او را خلق کرده و در عالم ارواح تمام علوم را به او تعلیم داده به راه راست هدایتش می‌کند.
- ۳ - اگر بخواهد همیشه در خوبی باقی بماند باید به آن حقایق برگردد.
- ۴ - اگر بخواهد از راهنماییهای روشنگری بهره‌مند شود نباید آن‌ها را مسخره کند و معجزات راه

کمالات را سحر بدانند.

۵ - سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی هر کس را لایق بداند به وسیله او راهنمائیهایش را انجام می‌دهد.

۶ - تقسیم رحمت و نعمت پروردگار جز به وسیله خود پروردگار به کس دیگری داده نشده است. در دنیا روزی هر کسی به وسیله خدای تعالی عنایت گردیده و تقسیم شده است.

۷ - مهربانی خدا بهتر از همه ثروتی است که مردم آن را جمع آوری می‌کنند.

۸ - مهربانی عام پروردگار آن قدر زیاد است که اگر کفار به کفرشان نمی‌افزودند و همه کافر نمی‌شدند خدای تعالی خانه‌های آنها و حتی پله و سقف‌های خانه‌های آنها را از نقره قرار می‌داد و همه وسائل زیبای زندگی و راحتی را در دنیا به آنها عنایت می‌فرمود ولی از آخرت برای آنها خبری نبود و خدای تعالی آخرت را تنها برای متقین و اهل تقوی قرار داده است.

۹ - کسی که یادی از این خدای مهربان نکند شیطانی در کنار او قرار می‌گیرد و دائماً او را می‌فریبد و نمی‌گذارد به راه راست هدایت شود و بلکه مانع راه سالکین الی الله هم می‌گردد و این شخص به خیال خود فکر می‌کند دیگران را هدایت کرده است.

۱۰ - کسی که از یاد خدای رحمان روگردان باشد روزی می‌رسد که می‌گوید ای کاش بین من و آن شیطان فاصله بین دو مشرق که دورترین فاصله‌ها است می‌بود و این شیطان چه بد همنشینی برای من بوده است ولی دیگر فایده‌ای ندارد و همه در عذاب با هم شریک‌اند.

۱۱ - با این که سخنان پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و آیات قرآن نفوذ فوق العاده‌ای در مردم دارد ولی صدا هر چه بلند باشد افراد کر نمی‌شنوند و چراغ هر چه نورانی باشد کورها نمی‌بینند و این مثلی است که خدای تعالی برای کفار در قرآن می‌زند و متقین، آنها را در گمراهی زیادی مشاهده می‌کند.

۱۲ - تا زمانی که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در بین مردم هست و یا هر یک از اوصیائش در بین مردم باشند خدای تعالی عذاب بر کفار نازل نمی‌کند ولی در آخرت از آنها انتقام خواهد گرفت زیرا خدای تعالی بر این کار قدرت بی‌نهایت دارد.

۱۳ - سالک الی الله باید تنها و تنها به آن چه بر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وحی شده از قرآن و سایر کلمات آن حضرت متمسک شود که در این صورت در صراط مستقیم سیر الی الله واقع گردیده است.

۱۴ - قرآن و آن چه بر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وحی شده است یادآوری درسهایی است که در عالم ارواح به بشر تعلیم داده شده و روزی از همه مردم بالاخص از نزدیکان آن حضرت سؤال می‌شود.